

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/455/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710213067
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5710213067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľa: JUDr. M. K., advokát so sídlom v V., Ul. S. č. XX, zastúpeného Mgr. Jaroslavom Čiernym, advokátom so sídlom v V., Ul. S. č. XX, proti odporcom: 1/ W. H., nar. X.X.XXXX, bytom W. č. XX, štátnemu občanovi SR, 2/ Mgr. P. H., nar. XX.X.XXXX, bytom W. č. XX, štátnej občianske SR, v konaní o zaplatenie 2.039,53 eur, o odvolaní odporcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 7C/66/2011-133 zo dňa 16. augusta 2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcom v 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 2.025,01 eur a to v 200,- eur mesačných splátkach počínajúc dňom 1.9.2012, vždy do každého 20. dňa v mesiaci s tým, že v prípade nezaplatenia jednej splátky stáva sa zročným celý dlh, p o t v r d z u j e .

Vo výroku o trovách prvostupňového konania rozsudok okresného súdu m e n í t a k , že odporcovia v rade 1/ a 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 122,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

V nenapadnutých výrokoch z o s t á v a rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 2.025,01 eur a to v 200,- eur mesačných splátkach počínajúc dňom 1.9.2012, vždy do každého 20. dňa v mesiaci s tým, že v prípade nezaplatenia jednej splátky stáva sa zročným celý dlh. Súd konanie o zaplatenie 14,52 eur zastavil. Odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi trovy konania v sume 789,79 eur na účet vedený v B. B., a.s., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Okresný súd vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ uzavrel dňa 8.6.2009 s odporcami 1/ a 2/ zmluvu o poskytovaní právnych služieb, súčasťou ktorej je aj zmluvná povinnosť odporcov zaplatiť advokátovi odmenu za poskytovanie právnej pomoci a to vo výške tarifnej odmeny v zmysle ust. § 9 a nasl. Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Predmetom zmluvy o poskytovaní právnych služieb bola obhajoba odporcov v trestnej veci vedenej Krajským riaditeľstvom PZ v Trnave, ÚJaKP, ČVS: KRP-52/OVK-TT-2009Nk. Dňa 15.3.2010 vyúčtoval navrhovateľ odporcom trovy obhajoby v sume 3.339,53 eur. Z tejto sumy uhradili odporcovia

len sumu 1.300,- eur. V zmysle ust. § 22 ods. 3 Zákona o advokácií, navrhovateľ od zmluvy odstúpil dňa 6.7.2010 a súčasne vyzval odporcov na zaplatenie žalovanej sumy, čo neučinili, z ktorého dôvodu navrhovateľ domáhal sa uloženia povinnosti odporcom zaplatiť mu žalovanú sumu.

Z vykonaného dokazovania, predložených listinných dôkazov, okresný súd mal preukázané, že žalobný návrh navrhovateľa je dôvodný a odporcov 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 2.025,01 eur, lebo mal za to, že navrhovateľ si správne vyúčtoval tarifnú odmenu v zmysle ust. § 9 a nasl. Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.. Správne si vyúčtoval aj náhradu za stratu času za deň 17.12.2009 a študovanie vyšetrovacieho spisu v zmysle § 13 ods. 2, § 12 ods. 3 písm. c/ a § 14 ods. 1 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Vzhľadom na finančnú situáciu, najmä na strane odporkyne 2/, ktorá preukázala, že je dlhodobo nezamestnaná, aj na zlú finančnú situáciu na strane odporcu 1/, súd povolil odporcom mesačné splátky po 200,- eur. Túto sumu považoval za primeranú, neakceptoval návrh odporcov, že žalovanú sumu budú splácať v splátkach vo výške 50,- eur. Pri povolení splátok a určení ich výšky bral na jednej strane do úvahy horšiu finančnú situáciu odporcov, na druhej strane však vzal do úvahy tú skutočnosť, že odporcovia mali dostatok času aspoň na čiastočné plnenie žalovanej sumy, keď vyúčtovanie prevzali dňa 15.3.2010 a fakticky k vyúčtovaniu mali len minimálne pripomienky. Pri výške splátok zohľadnil predovšetkým výšku žalovanej pohľadávky. Ak by povolil navrhované 50,- eur mesačné splátky, tak ako to žiadali odporcovia, došlo by k uhradeniu žalovanej pohľadávky za viac ako 40 mesiacov. Takáto dlhá doba splácania by bola na úkor navrhovateľa, ktorý spor nezavinil.

V zmysle ust. § 96 ods. 1, 2 O.s.p. súd vzhľadom na späťvzatie návrhu navrhovateľom konanie vo výške 14,52 eur zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Trovy konania pozostávajú zo súdneho poplatku v sume 122,- eur a trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby po 91,29 eur (prevzatie a príprava zastupovania, podanie návrhu, vyjadrenie k odporu, pojednávanie dňa 16.8.2012), ďalej 9 úkonov na pojednávaniach odročených bez pojednávania z dôvodov neúčasti odporcov, teda 1-ina úkonov za dni 18.4.2011, 1.8.2011, 15.8.2011, 1.12.2011, 9.1.2012, 16.1.2012, 10.2.2012, 21.6.2012 a 12.7.2012. K trovám právneho zastúpenia ďalej prináleží 2x režijný paušál po 7,21 eur, 5x režijný paušál po 7,41 eur a 6x režijný paušál po 7,63 eur.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie odporcovia 1/ a 2/, v ktorom namietali, že súdom určenú mesačnú splátku vo výške 200,- eur neakceptujú, pretože súdu preukázali, že takúto čiastku nie sú schopní splácať. Už v minulosti sa chceli s navrhovateľom dohodnúť na splácaní dlhu po 50,- eur mesačne do doby, pokiaľ sa nezmení ich finančná situácia. Navrhovateľ na návrh na splácanie žalovanej čiastky v splátkach nechcel pristúpiť. Odporkyňa je nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, žiadnu podporu nepoberá. Odporca pracuje na polovičný úväzok s mesačným príjmom cca 50,- eur. Odporcovia zdôraznili, že majú ešte vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére, ktorá navštevuje 1. ročník ZŠ. Rodinné prídavky nepostačujú ani na jej základné potreby. Keďže odporcovia sa ocitli v zložitej finančnej situácii, túto sú schopní zvládať len za pomoci rodiny. V odvolaní ďalej namietali, že na súdne pojednávania boli predvolávaní prostredníctvom polície, voči čomu mali výhrady. Pokiaľ bola odporkyňa 2/ uložená poriadková pokuta, do dnešného dňa nevedia, ako bolo vybavené odvolanie voči tejto poriadkovej pokute. Odporcovia ďalej namietali rozhodnutie o trovách konania, pretože navrhovateľ je advokát a nechal sa zastupovať ďalším advokátom (svojím bývalým koncipientom), čo považovali za neetické. Žiadali vysvetliť, ako si právny zástupca účtoval trovy právneho zastúpenia, či zo žalovanej sumy, alebo z uznanej sumy. Zároveň odporcovia žiadali i o odpustenie súdnych poplatkov za podané odvolanie. V odvolacom návrhu žiadali krajský súd, aby tento prehodnotil výšku mesačnej splátky a určil splátku primeranú vzhľadom k finančným pomerom odporcov s tým, že navrhovateľovi nebude priznaná náhrada trov konania, resp. žiadali vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. za súčasnej aplikácie ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu v jeho napadnutej časti, a to vo výroku, ktorým bola uložená povinnosť zaplatiť priznanú istinu v splátkach podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a vo výroku o

trovách prvostupňového konania rozsudok okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil. V nenapadnutých výrokoch, ktorým bola odporcom 1/ a 2/ uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.025,01 eur a ktorým bolo konanie o zaplatenie sumy 14,52 eur zastavené, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, a pokiaľ uložil odporcom 1/ a 2/ zaplatiť navrhovateľovi priznanú istinu v mesačných splátkach vo výške 200,- eur, rozhodol vecne správne a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné reagovať na argumentáciu odporcov 1/ a 2/ formulovanú v podanom odvolaní.

Ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju podľa § 160 ods. 1 O.s.p. splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže určiť lehotu dlhšiu, alebo ustanoviť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročniti určí.

Trojdnenná lehota na splnenie povinnosti uloženej v rozsudku je stanovená zákonom, a preto jej uplatnenie v rozhodnutí súdu nie je treba odôvodňovať a zisťovať jej primeranosť v konkrétnom prípade. Naproti tomu, ak má súd za to, že je na mieste v prejednávanom prípade určiť na plnenie lehotu dlhšiu, alebo stanoviť, že sa plnenie má vykonať v splátkach, musí byť táto časť výroku rozhodnutia súdu podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo preukázali záver súdu, že je vzhľadom k povahe prejednáwanej veci, priznaného nároku a osobným pomerom účastníkov konania vhodné použitie výnimky zo zákonnej zásady. Pri úvahe možnosti stanoviť splátky, musí súd tiež posúdiť, či nemajú byť podmienky splatnosti určené tak, aby pre nesplnenie niektorej povolenej splátky bola splatná celá pohľadávka; bez významu tu nebude predovšetkým zváženie výšky priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovanej strany, ako aj v konaní prejavovaná snaha o splnenie celého záväzku či jeho časti, možnosť navrhovateľa domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či prípadné omeškanie v plnení súdom stanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok by v konkrétnom prípade nebolo vzhľadom k pomerom vymáhajúceho príliš ťaživé.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktorý z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Vyššie citované zákonné ustanovenie vyjadruje základné práva a povinnosti účastníkov v občianskom súdnom sporovom konaní. Jednou z povinností, ktorá zaťažuje účastníka, je označiť (prípadne predložiť) dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. S nesplnením uvedenej povinnosti zároveň súvisí aj jeho zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena. Splnenie povinnosti označiť dôkazy nie je možné od účastníkov konania vynucovať, dokonca ani neoznačenie dôkazov v návrhu na začatie konania nie je takým nedostatkom, ktorý by bránil súdu pokračovať v konaní. Označenie dôkazov však nie je iba povinnosťou účastníkov konania, ale ich právo. Uplatnenie tohto práva je však limitované časom. Účastník konania môže toto právo v zásade uplatniť najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada (§ 120 ods. 4 O.s.p.). Pokiaľ si účastník túto povinnosť nesplní, je nositeľom zodpovednosti za neunesenie dôkazného bremena, teda nebude v konaní úspešný.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že odporcovia na pojednávaní dňa 16.8.2012 uznali nárok navrhovateľa čo do dôvodu i výšky, ktorá bola súdom navrhovateľovi prisúdená. Odporcovia v konaní požiadali o možnosť splniť dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 50,- eur. K svojim osobným a majetkovým pomerom odporcovia uviedli, že odporca 1/ má dlhodobé zdravotné problémy a odporkyňa

pripojila potvrdenie, že je evidovaná na úrade práce od 7.10.2009 a evidencia trvá. Žiadne ďalšie relevantné dôkazy na preukázanie svojej tvrdenej ťaživej sociálnej situácie odporcovia nepredložili.

V nadväznosti na hore uvedený právny výklad odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci okresný súd postupoval správne, ak uložil odporcom povinnosť zaplatiť peňažné plnenie v splátkach v zmysle ust. § 160 ods. 1 O.s.p., pričom odvolací súd sa stotožnil s výškou, ako aj podmienkami zročnosti tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Výška mesačnej splátky zohľadňuje povahu prejednávanej veci, výšku uloženej povinnosti, ako aj deklarované a preukázané pomery na strane odporcov.

Odporcovia 1/ a 2/ boli na pojednávaní poučení podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., avšak títo žiadne dôkazy na preukázanie právne závažných a významných skutkových tvrdení týkajúcich sa ich osobných a majetkových pomerov nepredložili a ani neoznačili. Poukaz na ich ťaživú sociálnu situáciu zostal len v polohe ničím nepodloženého tvrdenia. Odporcovia nedokladovali zdroj príjmov, výšku životných nákladov, výdavkov, svoje osobné a majetkové pomery. Za takejto procesnej situácie možno konštatovať, že odporcovia neunesli dôkazné bremeno, nepreukázali, že ich osobné a majetkové pomery im neumožňujú splácať uloženú povinnosť v určených mesačných splátkach. S poukazom na uvedené dôvody krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti určených splátok ako vecne správny potvrdil.

Odvolaním odporcovia napadli výrok o trovách prvostupňového konania. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého výroku dospel k záveru, že odvolanie odporcov je čiastočne dôvodné.

Predmetom konania bolo zaplatenie 2.039,53 eur. Navrhovateľ mal úspech takmer v celom rozsahu, neúspešný bol iba v nepatrnej časti (v časti o zaplatenie sumy 2.025,01 eur bolo návrhu vyhovené, v časti o zaplatenie 14,52 eur bolo konanie zastavené podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu), preto podľa § 142 ods. 3 O.s.p. navrhovateľovi by patrila plná náhrada trov prvostupňového konania.

Navrhovateľ si uplatnil trovy prvostupňového konania, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 122,- eur a z trov právneho zastúpenia, keďže navrhovateľ na zastupovanie v konaní splnomocnil advokáta.

Navrhovateľ ako účastník konania v civilnom živote vykonáva advokátsku prax, disponuje príslušným aparátom a samozrejme aj dostatočnými právnymi znalosťami na podanie žaloby a vedenie konania. Krajský súd pri svojom rozhodovaní nerozporoval právo účastníka - navrhovateľa dať sa zastupovať advokátom a v zásade nerozporoval ani jeho právo na náhradu trov konania. Toto právo mu však nebolo priznané v celom rozsahu, v rozsahu trov právneho zastúpenia práve z hľadiska neúčelnosti vynaložených trov.

Aktuálna judikatúra konštatuje, že bezvýhradne neplatí téza, že odmena za zastupovanie advokátom v civilnom konaní sama osebe a vždy predstavuje trovy potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva. Je tomu tak spravidla, avšak nie vždy vo všetkých prípadoch. Je v kompetencii súdu, aby účelnosť vynaložených trov posudzoval.

Ak navrhovateľ, ktorý sám disponuje právnickým vzdelaním, aktuálne vykonáva advokátsku činnosť, pričom predmetom konania nebol právne náročný spor, ktorý by vyžadoval časovo náročnú prípravu, široký rozsah dokazovania, prípravy na pojednávania, odvolací súd mal za to, že trovy právneho zastúpenia navrhovateľa neboli vynaložené účelne. Za takejto situácie následne odvolací súd uplatnil zákonom daný priestor pre uváženie účelnosti trov konania a rozhodnutie okresného súdu zmenil tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov prvostupňového konania vo výške 122,- eur, čo predstavuje náhradu za zaplatený súdny poplatok za návrh. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa nepovažoval za účelne vynaložené.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., pretože účastníci mali v odvolacom konaní úspech len čiastočný.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.